

Sygn. akt III CSK 56/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku K. K. i B. K.

przy uczestnictwie M. K., J. K., Z. K., A. K., S. K., L. K., Z. K., J. K., J. K.1, K. K., H. M., M. S., B. K., W. D., Z. K., G. M., J. K., M. K., K. Ś., J. K., Z. G., A. R.,
H. R. i S. K.

o zasiedzenie nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki Z. K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 17 września 2014 r., sygn. akt III Ca 275/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 września 2014 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu w sprawie o zasiedzenie oddalił apelację uczestniczki Z. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w Gorlicach z dnia 27 stycznia 2014 r.

Postanowienie to uczestniczka zaskarżyła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność oraz potrzebę wykładni przepisów (art. 172 i 336 k.c.)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest jej oczywista zasadność, skarżąca powinna w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić wskazujące na to argumenty. Wymaganie to jest spełnione, jeżeli zostanie wykazane, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Twierdzenie skarżącej o oczywistej zasadności skargi nie spełnia przyjętych w orzecznictwie Sądu Najwyższego kryteriów. Argumenty przywołane na uzasadnienie tej przyczyny kasacyjnej dotyczą niemal wyłącznie ustaleń; wyrażają krytykę tych ustaleń oraz oceny dowodów. Poza tym żadne twierdzenie uzasadnienia podniesionej przyczyny kasacyjnej nie wykazuje tezy, że skarga jest oczywiście uzasadniona w przyjętym w judykaturze rozumieniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).